

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 14. SZÁM 2011. ÁPRILIS 9.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

FELSZABADÍTÓK

**A FASIZMUSNAK A SZOVJET KATONA PARANCSONT NEMET!
FELSZÁMOLTA A HALÁLTÁBOROKAT, ÚJ ÉLETET HOZOTT
A SZÉTBOMBÁZOTT BUDAPESTNEK. TISZTELET NEKIK!**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

VÉDJÜK MEG A SZABADSÁG-SZOBROT! VÉDJÜK MEG A SZABADSÁG-SZOBROT?

Pár éve úgy tűnt, hogy ezt a kedves magyar asszonyt, aki a Gellért-hegyen a pálmaágot magasba emeli, végre békén hagyják. Az évek során eltakarítottak mellőle mindent, ami a mai kor politikusaikat zavarta. Már nincs ott a szovjet katonaszobra, az emlékező felirat is tökéletesen semleges, bármelyik kor bármikor elmondhatja. Maradt Kisfaludi Strobl Zsigmond kecses női alakja, ami lehet a szépség, vagy adott esetben a szabadság kortalan jelképe. Sőt, Budapest jelképe.

Tudod, a külföldi kevés dolgot jegyez meg kis hazánkról, de a Gellért-hegy a kék Dunával és a Szabadság-szoborral megmarad benne. Mostanság mégis akadnak politikusok, akik végleg száműzni akarják a Gellért-hegyi asszonyt. A Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége, amelynek neve az idők folyamán az Összefogás a Demokráciáért toldalékkal bővült, április 3-án tiltakozó gyűlést szervezett. Nagyon helyes! Mindenkinek támogatnia kell, és támogathatja is, függetlenül attól, hogy a világ és az ország más dolgairól mit gondol. A szobrot meg lehet védeni, de ehhez a hatalmat rá kell kényszeríteni akarata megváltoztatására. Másként nem megy. Ehhez meg erő kell. A Gellért-hegyen sokan voltunk, de mégis kevesen. Mi, munkáspártiak elmentünk, és örülünk, hogy a kevésből mi adtuk a többséget. Nem dicsekszünk vele, de azt szeretnénk, hogy mindenki hozza azokat, akikkel jóban van, akiket ismer. Nem láttuk azokat az arcokat, akik rendszeresen feltűnnek a holocaust-megemlékezéseken. Hol voltak? Miért nem

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

hozták oda őket azok, akik ismerik őket? Jó lenne itt tudni azokat, akiket tisztességes, szabadságszerető embernek ismerünk meg a szegénység, a kilakoltatások elleni tüntetéseken.

A MEASZ neve ma is tiszteletet ébreszt, sokak számára elfogadható keretet jelenthet. A sikernek azonban van még egy feltétele. Ha meg akarjuk védeni a Szabadság-szobrot, akkor erről beszélnünk kell! Erről, és csak erről, mert ebben egyetértünk, és mert ma ez a fontos. Ha arról beszélünk, amiben nem értünk egyet, s ami talán ma nem is fontos, ha unos-untalan a múlttól határolódunk el, akkor a Szabadság-szobor sorsa meg van pecsételve. El kell döntenünk, mit teszünk a mondat végére, felkiáltójelet vagy kérdőjelet. Védjük meg a Szabadság-szobrot? Mi azt mondjuk: védjük meg!

SZABADOK VAGYUNK?

„1945-ben szabadok lettünk, de csak két és fél évre. Én 1989-ben születtem. Büszke vagyok rá, hogy én már egy szabad ország polgára vagyok. Szabadon beszélhetek, szabadon utazhatok, szabadon cselekedhetek.” Valami ilyesmit mondott egy fiatalember minap. Nem otthon a szüleinek és barátainak, hanem nyilvánosan. Nem mondom meg, hogy hol, mert nem az a lényeg.

Jó neki, hogy így érezhet! De vajon szabadnak érzi-e magát fiatal barátom, aki most végezte el az egyetemet, ahova a szabadság jegyében jelentkezett, és ahova a szabadság jegyében fel is vették. Erdőmérnök lett, de senkinek sem kell, így „szabadon” elmehetett gépkezelőnek - három műszakban. Egy fiatalasszony családjával megörült annak, hogy szabadon vehet fel a banktól hitelt svájci

frankban. Igen, ilyen régen, az „átkosban” nem volt! Ez a szabadság! Aztán kiderült, hogy az árfolyamok gyors változása miatt többszörösét kell visszafizetnie annak, amit felvett. Fizetne ő, de közben felszámolták a munkahelyét. Most ő is „szabad ember”, szabad munkanélküli és szabad hajléktalan...

A szabadsághoz ma pénz kell. A tőkés rendszerben a szabadság a pénz szabadsága. Ha van pénzed, tiéd a világ! De ha nincs pénzed, rab vagy. A bankok, a bevásárlóközpontok, a mobilszolgáltatók rabja. Jogi, pénzügyi rabságban élsz, s ami rosszabb, szellemi rabságban is. Elhittetik veled, hogy a rabságod valaképpen szabadság. Rúgj bele a múltba, tagadd meg szüleidet, és hidd el, hogy a világ rólad szól! Meg fogod érteni, hogy ez a világ a pénzről szól, a gazdagok szabadságáról. Amit mi akarunk, az az emberek szabadsága, a Te szabadságod!

JÓ ÚTON JÁRUNK

Néha úgy vagyunk vele, hogy legszívesebben feladnánk. Vannak, akik fel is adják. Hát igen! Jó húsz éve harcolunk, küzdünk, dolgozunk, kínlódunk, és nem sok látszata van. Nem vagyunk a parlamentben, még az önkormányzatokban sem. Az újságok nem írnak rólunk. Fogyatosunk is, sajnos, elég gyorsan. Szóval, néha úgy vagyunk vele, hogy feladnánk. De akkor jön valami jó! Az Internetről szinte naponta írja meg valaki a véleményét. És tudod, mi az érdekes? Már nem bántanak bennünket, mint pár éve. Értik, sőt megértik, amit mondunk. Két fiatal minap azzal a határozott szándékkal jött a Baross utcába, hogy belépjenek a pártba. A civilszervezeti rendezvényeken azt látom, hogy egyre inkább egy nyelven beszélünk. Még nem cselekszünk egy módon, ezt még meg kell tanulni. De ma már sokan tudjuk, hogy cselekedni is egy módon kellene. És akkor úgy érzi az ember: nem szabad feladni, tovább kell menni.

Jó úton járunk, és győzni fogunk!

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Az Országgyűlés Hivatala úgy értelmezi a végkielégítéseket sújtó 98 százalékos különadóról szóló törvény rendelkezéseit, hogy azok nem vonatkoznak a parlamenti képviselőkre.

Munkáspárt: A tisztelt képviselőknek mitől jár a kedvezmény? S úgy általában, a végkielégítés? Szemmel láthatóan nem szakadnak meg a munkában! Na ilyenkor mondja azt a tisztos proletár, hogy „szívlapát kell ezeknek az orcájába” – s nem ilyen finoman... Lenne miért tüni!

2. A szlovén központi bank március 21-én Franc Rozman – mozgalmi nevén Stane parancsnok –, a fasiszta német megszállók elleni harc partizán kommunista hőségének képmásával, illetve ötágú csillaggal díszített euró érmét adott ki, amely az egész Európai Unióban törvényes fizetőeszköz lesz.

Munkáspárt: Lehet tanulni, magyar urak! A történelem nem az, amit ma bárókban és vadásztalálkozókon írnak. A történelem valós. Szlovénia nem kommunista ország, a kormányon lévő szociáldemokraták sem veszik sokba a dolgozó ember jogait. Saját történelmükre viszont figyelnek. Jugoszlávia, s a mai Szlovénia területéről a Tito vezette partizánok verték ki a megszállókat. Tito horvát volt, a partizánok javát szerbek adták, voltak bosnyákok és horvátok, szlovének és albánok. Az ügy volt közös. A jó ügy. Ez jó volt mindenkinek, aki Szlovéniában élt és él. Erre méltón és tisztelettel kell emlékezni. Tessék tőlük hazafiasságot tanulni!

3. Svéd katonai repülőgépek szálltak le Magyarországon; a gépek tankoltak, majd Olaszország irányában elhagyták az országot, a kontingens a Líbia elleni akcióban vesz részt.

Munkáspárt: Mit teszünk mi most? Részt veszünk egy független ország bombázásában. Persze a svédek legalább annyira képmutatóak, mint mi. Ők azt mondják, hogy a Grippenek nem gyanús civileket löni mennek, hanem „légtérzárát csinálnak”. A magyar kormány azt mondja, hogy nem avatkozik bele, csak bázist és üzemanyagot ad. A líbiaiakat, akiket senki nem kérdezett, akikkel játszik Kadhafi klánja és az immár nyugatot szolgáló demokratának nyilvánított titkosszolgálati főnök is, azokat ma semmibe veszik, feláldozzák. Ha a tévében látványos riportot nézünk, érdemes ezt is végig gondolni. S azt is, hogy Líbia nincs olyan rettenetesen messze a budaörsi Tescotól... Mert a játék csak erről szól. A megszerzhető profitról. Tűzön és vízen át. Embereken át.

4. Várhatóan jelentősen csökken az egyházak száma az új egyházi törvény elfogadása nyomán, előreláthatóan jóval száz alatt lesz, míg jelenleg több mint háromszáz.

Munkáspárt: Nem hisszük, hogy az emberek hitét és gondolkozását szabályozni kellene. Azt is elvetendőnek tartjuk, ha az állam pénzzel, befolyással és egyéb nyomással csinál jó vagy rossz egyházat. Az államnak ugyanis ehhez semmi köze! Semmi! Ha valaki hisz valamiben, tegye azt lehetősége és joga szerint, az állam dolga ebben csak az, hogy ezt a lehetőséget biztosítsa. Nem zárunk és nem is nyitunk templomot, ez a hívek dolga. Nem veszünk el, s nem is adunk állami pénzt, ez is a hívek dolga. Tiszteljük egymást, mert ez emberi, mert ez tisztességes, mert ezt csak így szabad. S most hördüljenek fel sokan: ez a kommunista álláspont!

5. A Jurij Gagarin nevét viselő Sojuz TMA-21 űrhajó közép-európai idő szerint kedd hajnalban Föld körüli pályára állt, s megkezdte kétnapos útját a Nemzetközi Űrállomásra.

Munkáspárt: 1961. április 12-én, ötven éve, első emberként repült az űrbe Gagarin a Voszok 3KA-2 fedélzetén. 1 óra és 48 percet töltött a mindenségben. „Odalent egyik ország a másik után suhant el űrhajóm alatt, s én úgy láttam őket felülről, mint egységes egészet, amelyet nem bontanak részekre országhatárok. Felvillant bennem a gondolat, hogy valahol odalent fehérlik a Kilimandzsáró csúcsa, amelyről Ernest Hemingway írt.” Ahogyan az országok, úgy a gondolatok is suhanva kavargtak az izgatott mosoly mögött az űrben, a mindenség gomolygásában, ahol hadnagyból őrnaggyá léptették elő a világ egyik legbátrabb emberét. Tisztelegjünk előtte!

6. A Margit híd kivitelezője és a megrendelő főváros arról tárgyal, hogy nyár végén, esetleg szeptember elején adják át véglegesen a hidat.

Munkáspárt: Az eredeti ütemterv szerint március végéig kellett volna befejezni a munkálatokat. Ha csak azt a harminc napot számoljuk, amely a szerződés eredeti és tervezett aláírása között eltelt, s amihez hozzá jön még az a 20-25 nap, amelyet a hideg idő miatti leállás következtében számolhatnak el, és ha a főváros semmilyen plusz időszakit nem ismerne el, akkor is májusban járna le a határidő. Innentől ez elvileg bírósági kérdés. Gyakorlatilag meddig kell még túrnunk?

7. A romagyilkosságok kapcsán az ügyészség nem vizsgálja, hogy az egyik gyanúsított a Katonai Biztonsági Hivatal ügynöke volt, s azt sem, hogy egy másik gyanúsítottat egy héttel korábban megfigyelte a Nemzetbiztonsági Hivatal. A per tárgyalásán megjelent Gyurcsány Ferenc is, a bűnesetek időszakának miniszterelnöke.

Munkáspárt: Nem szeretjük az összeesküvés-elméleteket. De azt sem, ha „valamilyen felsőbb indíttatásból” elkerülhetik a számonkérést felelős vezetők.

FOJTSUK EL A FASIZMUS SZELLEMEÁT!

„A palackból kiszabadítják az ordas eszméket. Európa politikai elitje megtűri az antiszemitizmust, az idegengyűlöletet, szalonképessé tesz szélsőjobb oldali pártokat. A cél világos: elvonni a figyelmet a valóságos gondoktól és a társadalmi forradalom reális lehetőségéről. A mi dolgunk, hogy a fasizmus szellemét elfojtsuk. A mi dolgunk olyan társadalmat teremteni, amely munkát, tisztességes megélhetést, kiszámítható jövőt biztosít mindenkinek. A mi dolgunk őrizni a múlt tapasztalatait, a szabadságunkért elcsesztettek neveit” – mondta a Munkáspárt budapesti április 4-i ünnepségén, a Szabadság téren Thürmer Gyula. A szovjet Hősi emlékmű talapzata erre a napra „virágba borult”, a munkáspártiak vörös csokrai mellett koszorúztak többek között az orosz, belorusz, kubai követségek képviselői, a görög antifasiszták is. Az alábbiakban a Munkáspárt elnökének ünnepi szavaiból idézünk.

Mi, magyarok megszenvedtük a második világháborút. Milliók nélkülöztek, milliók éheztek. Elvesztettünk több mint 340 ezer katonát. Majd egymillió civil polgár, köztük több mint félmillió zsidó vált a háború, a fasizmus áldozatává. Évek, évtizedek kellettek városaink, a dunai hidak helyreállításához, a háborús sebek begyógyításához.

Értelmetlen háború volt. Magyarországnak semmiféle nemzeti érdeke nem fűződött ahhoz, hogy részt vegyen a második világháborúban. Mit érhattünk volna el? Magyarország területi gyarapodását, Trianon revízióját? Hiú álmom! Hitler a bécsi döntésekben mindent visszaadott, amire számíhattunk. Annyit és nem többet.

Arra számítottunk, hogy a Német Birodalom győzelme esetén a német árja mellett együtt menetelünk a Vörös téren, és a mi kis apró nemzetünk is Európa uralgó népe lesz? Történelmi rövidlátás!

Magyarországot a Horthy-rendszer bosszúvágya vitte a háborúba, a bolsevizmus, a kommunizmus elleni féktelen gyűlölete. Horthy a nemzeti hadsereg

élén vérbe fojtotta az 1919-es Tanácsköztársaságot. 1936-ban csatlakoztatott bennünket Hitlerhez, az Antikomintern paktumhoz, majd 1941-ben belépett a háborúba.

A magyar uralkodó osztály a nemzet elleni bünt követett el, amikor belépett a háborúba. Bünt követett el, amikor nem lépett ki a háborúból, ahogyan ezt tették a románok, a finnek, sőt az olaszok is, hanem az utolsó pillanatig Hitler, a fasizmus szövetségese maradt. Nem elég Trianont okolni a történelmi Magyarország széteséséért! Amilyen a háború, olyan a békéd is. Mi rossz háborúba léptünk, és rosszul kerültünk ki belőle.

A szabadságot ajándékba kaptuk. Nem kell szégyenkeznünk emiatt, nem kell kifogásokat találni. El kell fogadnunk a történelmi tény: a Szovjetunió

„Senki sem születik fasisztának. Még szélső-jobboldalinak sem.

Az emberek ellen gyűlöletet csak olyan társadalom szül,

ahol az ember nem számít, csak a pénz.

A fasizmus szellemét nagyon is civilizált, konszolidált, konzervatív úriemberek engedik ki a palackból.

Akkor, amikor szükségük van rá.”

népeinek áldozata nélkül nem nyertük volna el szabadságunkat. Európa népei között nem vagyunk ezzel egyedül. Mászt kell tennünk.

Tisztességgel, emberséggel emlékeznünk

kell a szovjet nép hőseire. A Vörös Hadsereg 112 ezer katonája halt hősi halált a mai Magyarország területén. 82 ezren itt nyugszanak, több mint ezer magyar településen.

Gondoznunk kell sírjaikat, ahogy ezt teszik Ausztriában is. Őriznünk kell emléküket utcaneveinkben, ahogyan teszik a franciák. Meg kell tartani emlékműveiket, ahogyan ezt teszik Németországban, és másutt!

S közben büszkének kell lennünk saját hőseinkre! Nem egyedül ők vívták ki a magyar nép szabadságát, de megküzdöttek érte. Nem volt emigráns kormányunk, nem volt nemzeti felszabadító hadseregünk, mint a lengyeleknek. A magyar hegyekben nem szerveződött magyar partizánhadsereg, mint Jugoszláviában. De büszké lehetünk Bajcsy-Zsilinszky Endre és társai hősi ellenállására.

Büszké lehetünk azokra, akik megakadályozták Csepel kiürítését, akik felrobbantották Gömbös Gyula szobrát, akik tettek valamit a zsidó kitelepítések ellen. Büszké lehetünk a németek ellen küzdő Radó Sándorra, a Vörös Zenekar legendás tagjára.

Senki sem születik fasisztának. Még szélső-jobboldalinak sem. Az emberek ellen gyűlöletet csak olyan társadalom szül, ahol az ember nem számít, csak a pénz. A fasizmus szellemét nagyon is civilizált, konszolidált, konzervatív úriemberek engedik ki

a palackból. Akkor, amikor szükségük van rá.

Európa ma bajban van. A pénzügyi válság megrázta az Európai Uniót. Világossá vált, hogy Európa nem tud mindenkinek munkát adni. Nem tudja kezelni a cigányproblémát, a migrációt. Mindenki tudja, hogy ennek meglesznek a társadalmi következményei, de még senki sem tudja, hogy milyenek.

Európa uralkodó körei a háborúban keresik a megoldást. Irak és Afganisztán után most jön Líbia.

Az EU vezetői az USA biztatásával és támogatásával beavatkoznak Belarusz ügyeibe. Megadásra akarnak kényszeríteni egy bátor és büszke népet, amely 2,2 millió embert vesztett a fasizmus elleni harcban.

A palackból kiszabadítják az ordas eszméket. Európa politikai elitje megtűri az antiszemitizmust, az idegengyűlöletet, szalonképesé tesz szélsőjobboldali pártokat. A cél világos: elvonni a figyelmet a valóságos gondoktól és a társadalmi forradalom reális lehetőségéről.

A mi dolgunk, hogy a fasizmus szellemét elfojtsuk! A mi dolgunk olyan társadalmat teremteni, amely munkát, tisztességes megélhetést, kiszámítható jövőt biztosít mindenkinek. A mi dolgunk őrizni a múlt tapasztalatait, a szabadságunkért elesettek neveit. ■

A FELSZABADULÁSRA EMLÉKEZÜNK

A MUNKÁSPÁRT OROSHÁZI SZERVEZETE A FELSZABADULÁS 66. ÉVFORDULÓJÁN ÜNNEPI MEGEMLEKEZÉST, KOSZORÚZÁST TARTOTT AZ ALVÉGI TEMETŐBEN

A FELSZABADULÁS ÜNNEPÉN TATABÁNYÁN TÓTH ISTVÁN MEGYEI ELNÖK ÉS A PÁRT HELYI VEZETŐI EMLÉKEZTEK MEG A SZOVJET HŐSÖKRE

A SZABOLCSI AK SEM FELEJTENÉK

A Munkáspárt Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei szervezete megemlékezett felszabadulásunk 66. évfordulójáról. Az elnökség elhelyezte a kegyelet koszorúját a felszabadító harcok során életüket áldozó katonák emlékművén. A Magyar Kommunista Munkáspárton kívül az Ukrán Konzulátus is koszorúval tisztelgett a hősi halottak emlékének.

FELHÍVÁS A MAJÁLISRA

A Munkáspárt mindenkit szeretettel meghív hagyományosan megtartott május 1-i rendezvényére.

KÜLDJ KÉRDÉSEKET!

Programunk 13.00 órától Fórumbeszélgetés, melynek keretében a Munkáspárt vezetői aktuál-politikai kérdésekre válaszolnak. Mi elmondjuk, mit gondolunk a válságból ki vezető útnak!

Köszönettel várunk minden kérdést előzetesen is az info@munkaspart.hu e-mail címre, de személyesen a Baross utcai központba is személyesen vagy levél útján.

TÁMOGASD A RENDEZVÉNYT!

A Munkáspárt nem parlamenti párt. Még csak azok körébe sem tartozik, akik állami támogatást kapnak. Ennek ellenére ma is el kívánja mondani, mi az, amiről „a nagyok” hallgatnak.

Szeretnéd tudni, mit hallgatnak el előled? Támogatnád azokat a lehetőségeket, melyekkel a normális magyar ember életét jobbra tehetnénk? Támogass bennünket adományoddal a Munkáspárt 1170 5008 - 20445489 számlaszámon vagy személyesen a Baross utcai központban!

ALKOTMÁNY, KÉPVISELŐK – MEG A RIZSA

Egy sajátos helyzet okán az elmúlt hetet médiafigyeléssel tölthettem. Adott volt a helyzet, a „haza bölcsei” alaptörvényt emlegettek unos-untalan.

Gondolná az ember, a nagyok ilyenkor számba veszik, hogy valójában hogyan is él a választó.

Gondolná az ember, hogy icike-picike kis figyelem jut az emberek létbiztonságára, lakhatására, munkájára, egészségügyi ellátására, gyermekeik iskoláztatására.

Mondom: gondolná az ember. Hát, ha gondolta is, igen nagyot tévedett!

A „bölcsek” ilyen póriás apróságokkal nem foglalkoztak.

A tévénező sokkal érdekesebbet kapott. Parlamenti eleink – úgy tucatnyian – azzal voltak elfoglalva, hogy éppen imádkozó társuk köré csoportosuljanak. Nincs is baj az imával, van miért fohászzkodni...

De olyan helyzetben, amikor komoly szakmai javaslatok, érvek és tettek szükségesek, nehéz elfogadni, hogy a felszólalók többsége elsősorban annak szentelte mondandóját, hogy hálát adjon Istennek, hogy ebben a csodás dologban részt vehet.

Mintha a részvétel valami cselekvésre utaló esemény volna!

Utalni utaltak rá, ám a cselekvés, no, az elmaradt. Ellenben hallhattuk, ez minden idők legjobb irománya. Mert a nép e szerint szeretne élni...

Az náluk kimaradt, hogy Magyarország történelméből kiiródott vagy hatvan év, vegyük tudomásul – üzenik a bölcsek – az nincs. Eltűnt, mert ők így akarják. Valószínű, akik ezt mondják, vagy nem lépnek ki a történelmi falak közül, vagy

szemellenzöt hordanak – ez utóbbi a lovakat igen, őket nem zavarja.

Anno egy tisztességesebb angyalföldi kocsmában, a műszak végeztével – két korsó sör között – az ivócimborák már odanyomták volna az „okosnak”: ne rizsázz, Öcsi!

Ja, kérem, anno még volt műszak, s a műszak vége!

HAJDU JÓZSEF

HOL A MUNKA? HOL AZ EGYMILLIÓ MUNKAHELY?

Az álláskeresői stratégiák mára üzletággá nőttek ki magukat. Szakemberek foglalkoznak az önéletrajz-írás módozataival, és trükköket dolgoznak ki, hogy kitűnj, és álláshoz juthass.

Mert a számlákat be kell fizetni, ugye?

Lassan már nem az az érdekes, ha jó szakember vagy a saját szakmádban, hanem az, hogy jó, trükkös önéletrajzot tudsz írni, és véletlenül jó kezekbe kerül. Véletlenül!

Martis István, a profession.hu értékesítési vezetője szerint “Az egy évvel ezelőtthez képest felére esett vissza a hirdetések száma az álláskereső portálokon, míg a gazdasági válság negatív hatásai miatt az álláskereső ötször olyan aktívak”.

Egyetlen asszisztensi állásra akár 2000 – jól látod! – kétezer jelentkező küldi be önéletrajzát.

A helyzet tragikus. Senki ne mondjon olyat, hogy aki akar dolgozni, az talál munkát.

Sajnálatos módon évek óta nincs ilyen. Ez nem más, mint arcátlan hazugság! Ilyesmit terjeszteni több mint bűn. Diplomások, szakképzettek, tapasztaltak talpalnak reggeltől estig, hogy valami kis pénzért munkát vállalhassanak. De így sem kapnak állást! Nevetséges, de még közmunkát sem. Holott arra lenne szükség – csak pénz nincsen.

A Magyar Köztársaságban nincs, és nem is lehet életpálya-tervezés. A helyzet napról napra romlik. Százezrek várják az egymillió munkahelyet, amit a Fidesz megígért. Tisztelt Kormány! Mikor lesz ebből valami?

Néhány napja azt olvastam, hogy a jenki érdekeltségű General Electric több mint hét-száz embert küld el 2011-ben. És ezzel szemben mi van? Hol vannak az új munkahelyek? Mit tegyenek a munkanélküliek? Választ várunk!

A számlákat be kell fizetni..!

FOGARASI ZSUZSANNA

KÖSZÖNETTEL EMLÉKEZÜNK REBENYÁK ISTVÁN OTTÓRA

Dr. Rebenyák István Ottó, jogász 2011. februárjában elhunyt. Kilencven esztendősen és rokkantan, de lélekben és szellemben hihetetlenül fiatalon hagyta itt az életet, a kommunista mozgalmat.

Pista bácsi egy ideje nem volt a Munkáspárt aktív tagja, de lakását a pártra hagyta. Rádásul ránk hagyta emlékiratait, verseit, melyekből egyértelműen kitűnik meggyőződése, hűsége és szeretete, ami a párthoz, a kommunista emberekhez fűzi.

Tudta, hogy nagy a baj, és ebben a tőke által szorongatott világban mit jelent az ő anyagi és szellemi öröksége.

„Olyan volt, mint a fa, melyet ver már a fejsze!”

Pista bácsit április 16-án, délelőtt 10 órakor kísérik utolsó útjára elvtársai és barátai az óbudai temetőben.

Pihenj békében, Rebenyák Elvtárs!

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

A MAGYAR MEZŐGAZDASÁG TÜNDÖKLÉSE ÉS BUKÁSA

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tőkés rendszernél jobb, új világot építeni.

A NAGY PROJEKT

1945 után elindul a magyar kommunista mozgalom egyik legnagyobb vállalkozása, a korszerű szocialista mezőgazdaság megteremtése. Óriási projekt, tele buktatókkal, évtizedekig tart, de végül sikerül. A magyar mezőgazdaság eléri a világszínvonalat. Ellátja az országot élelmiszerrel, és az agrárexportban nagyhatalommá válunk. A magyar falu jobban él majd, mint bármikor korábban. 1990-ben a tőkés rendszerváltás majd mindezt tönkreteszi.

A mezőgazdaság átalakításában az MDP-nek három feladatot kell egyszerre megoldania. Fel kell számolni a magántulajdonra épülő viszonyokat, és közösségi, szocialista viszonyokat teremteni. Ettől szocializmus a szocializmus. De ez nem elég! Termelni kell, enni kell adni az országnak, amely kiéhezett a háborúban. És még valami: politikai szövetségesekre kell szert tenni falun. A három dolog nyilvánvalóan összefügg. Ha valamelyiket elrontják, oda a szocializmus.

A NAGYBIRTOK FELSZÁMOLÁSA

1945-ben az 1000 holdnál nagyobb területtel rendelkező nagybirtokosok az összes birtokos 0,2 százalékát teszik ki, de az övéké a föld 30 százaléka. A birtokosok 73 százalékának kevesebb földje

HITTEK A SZÖVETKEZETBEN

van, mint öt hold. Az MDP célja az, hogy a grófi, hercegi, egyházi nagybirtokot megszüntesse, és a földet odaadja annak, aki megműveli.

1947-ben a földreform nyomán a földtulajdon 57 százaléka a 20 holdnál kisebb birtokkal rendelkező kisbirtokoshoz kerül. Ők alkotják a birtokosok 95 százalékát. Az MDP ezzel eléri a gazdag uralkodó osztály gazdasági és politikai felszámolását, és szövetségesként maga mellé állítja a szegény parasztságot.

Igen ám, de a siker új problémát szül. Enni kell adni a háborúban kiéhezett lakosságnak. A kis- és közepes gazdaságoknak kellene biztosítani azt is, amit eddig a nagybirtok termelt. Nehezen megy, a háború után az élelmiszerhiány az egyik legkritikusabb kérdés. Ha a város éhezik, a munkásság is előbb-utóbb fellázad a szocializmus ellen.

Az MDP vezetése komoly választás elé kerül. Egy világos: van ugyan néhány alternatíva, de társadalmi feszültség nélkül egyiket sem lehet megvalósítani. Ha ki akarom szűrni a magánkézben lévő törpegazdaságok bizonytalanságait, azaz

növelni akarom a termelést, el kell kezdeni a mezőgazdaság kollektivizálását, azaz a kisparaszti gazdaságokat szövetkezetbe kell tömöríteni. Ennek azonban több akadálya is van. A kisparaszt örül az évszázadok után megszerzett földjének, és nem akarja a közösbe vinni. Az állam sem tudja még a szövetkezeteket kellően támogatni gépekkel, takarmánnyal, mással.

1948 végén a szövetkezetek az agrártermelésnek csupán 0,4 százalékát adják, és csak 1952-re emelkedik 12,8 százalékra. Az MDP érti, hogy ha erőlteti ezt a folyamatot, a kisparasztság fellázad a szocializmus ellen. A falun viszont nincs más politikai szövetséges.

Mit lehet tenni? Bármennyire is érti az MDP a kollektivizálás veszélyeit, mégis a gyorsítás mellett dönt. 1949-ben 13 ezer paraszt tagja valamelyik szövetkezetnek, 1953-ra 375 ezer. Nyilvánvalóan túl gyors, és a kapkodás 1953 után visszaveti a szövetkezeteket. Rákosi 1954-ben az MDP III. kongresszusán mondja: „Hiba volt, hogy a szocialista nagyüzemi mezőgazdaságra való túl gyors átmenetre vettük az irányt”.

Az MDP vezetésében Nagy Imre más véleményt képvisel, amiért 1949-ben egy ideig háttérbe is szorul. Nagy azt mondja, hogy „a szövetkezeti és nem szövetkezeti szektor is dinamikus fejlődik a szocializmus felé”, vagyis a magántulajdonos középparaszt és a közösségi tulajdont jelentő szövetkezet „összeegyeztethető”. Nagy helytelenül értelmezi Lenin tanítását az „új gazdasági politikáról”. A tőkés elemek felhasználása a szocializmusban nem örök időkre szól, hanem csak átmeneti jellegű. 1968-ban majd ez a szemlélet jön vissza, és egyik előidézője lesz a szocializmus bukásának.

A MAGYAR PARASZTÉ LETT A FÖLD

1956 után az új MSZMP helyrehozza majd a hibákat, és a szövetkezetek és az állami gazdaságok bázisán megteremti az új, szocialista nagyüzemi agrárgazdaságot. 1990 után az Antall-kormány a szövetkezeti átalakulási törvénnyel és a kárpótlással egy pillanat alatt szétveri évtizedek eredményeit. Az egykori feudális nagybirtokot nem állítják vissza. Magyarország nem válik még a családi gazdálkodás paradicsomává sem, viszont szabad utat nyitnak a tőkés típusú agrár-vállalkozások előtt.

ELTŰNŐ TÁRSADALMI OSZTÁLYOK

Az MDP tisztában van azzal, hogy a magántulajdon, az árutermelő kisüzem „napról napra, óráról órára szüli a kapitalizmust”, ahogyan Lenin írta. Ha erősödik ez a réteg, akkor politikai és anyagi alapot adhatnak a szocializmus elleni erőknél. Ne felejtsük! A szocialista rendszer még nagyon fiatal, hazai és külföldi ellenfelei pedig nagyon élénkek.

Az MDP ezért a következő taktikát alkalmazza. Szétválasztja a leggazdagabb parasztokat, a kulákokat és középparasztokat. Elhatározza, hogy a kulákságot, mint kizsákmányoló osztályt felszámolja, azaz kiszorítja a gazdasági és társadalmi életből. Ezzel szemben felerősíti a középparasztot, abban a reményben, hogy ez az élelmiszerellátásban is segít, és idővel át lehet őket vezetni a szövetkezeti szférába.

A folyamatot véghez viszik. Az MDP gazdagparasztoknak, kuláknak tekinti azt, akinek 25 holdnál több földje van, vagy a földje jövedelme meghaladja a 350 aranykoronát. Hegedűs András földművelésügyi miniszter 1949-ben jelentést készít a Politikai Bizottságnak: „Jelenleg a mintegy 70 ezer kulákcsalád nem egészen egymillió kateszteri holddal rendelkezik”. A kulákgazdaságok a gabonatermelésben 1949-ben még 26,6 százalékkal részesülnek, 1952-re ez kilenc százalékra csökken.

A kulákság kiszorítása nehéz és fájdalmas folyamat. Akiket érintett, mind a mai napig fájlják – és ez érthető is. Azzal az elvvel azonban alig lehet vitatkozni, hogy a nagy társadalmi változások nagy emberi változásokkal is együtt járnak. A szocialista rendszer az 1950-es években felszámolja a gazdagparasztágot,

mint társadalmi osztály, de – és ez is tény – megteremt egy jóval szélesebb osztályt, a szövetkezeti parasztságot. Az eszközök, a kuláktulajdon államosítása, az adópolitika, a beszolgáltatás, az erőszak vitathatóak, sőt sok elemében vállalhatatlanok, elítélendőek.

De ne feledjük: a tőkés rendszer 1990 után felszámolja a szövetkezeti parasztságot. Ráadásul – jelentős mértékben – a hozzá kapcsolódó magyar agrárértelmezést is. Igaz, nincs fegyveres kényszer, nincs recski tábor, de erőszak mégis van: a bankok hatalma, az állam jogi kényszerre, amelyek ugyanolyan fájdalmas emberi következményekhez vezetnek. Ha az Antall-kormány az agrártermelés érdekeiből indul ki, akkor megőrzi a szövetkezeteket. De számukra fontosabb volt a szocializmus egyik társadalmi pillérének, a szövetkezeti parasztságnak a felszámolása. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. A feudális-tőkés mezőgazdaság szocialista átszervezése elengedhetetlen volt ahhoz, hogy a magyar mezőgazdaság világszínvonalra jusson.
2. Az 1947-49-es agrárátalakítás felszámolta a feudális nagybirtokos osztályt, a gazdagparasztágot, és megteremtette az új szövetkezeti parasztságot. Ezzel elindította a magyar mezőgazdaságot a tündökléshez, a világszínvonalhoz vezető úton.
3. Az 1990-es agrárátalakítás felszámolta a szövetkezeteket, a szövetkezeti parasztságot, és elindította a magyar agrárgazdaságot a teljes bukás felé.

„KIVÁLÓ VENDÉG” HAVANNÁBAN

Havannában találkozott Raúl Castro kubai államfő és Jimmy Carter volt amerikai elnök. A kubai tv beszámolója szerint Raúl Castro a találkozón azt hangsúlyozta Jimmy Carternek, hogy Kuba kész a párbeszédre az Egyesült Államokkal, de kizárólag azzal a feltétellel, hogy tiszteletben tartják függetlenségét, szuverenitását és az általa választott fejlődési utat.

A hivatalos közlemény szerint a politikusok „véleményt cseréltek a nemzetközi porondon kialakult helyzetről” is, s egyben áttekintették a Washington és Havanna közötti kapcsolatok jelenlegi állapotát.

Carter leült beszélgetni a kubai forradalom történelmi vezetőjével, Fidel Castróval is, aki már nem tölt be hivatalos tisztségeket. „Régi barátokként üdvözlöttük egymást” – mondta erről Carter röviden, hozzátéve, hogy a kubai politikus „egészségesnek tűnik”.

A látogatást lezáró sajtótájékoztatón Carter a több évtizedes amerikai kereskedelmi embargó megszüntetése mellett érvelt, és azt is javasolta, hogy vegyék le Kubát a terrorizmust támogató országok listájáról. Javasolta az utazási korlátozások megszüntetését mindkét oldalról. Hibának nevezte az embargót szigorító

Helms-Burton törvényt, amely szerinte a kubai népet sújtja, és amelyet „teljesen el kell törölni”.

A terrorizmus esetében „bizonytalan” nevezte Kuba listán tartását, és ellenkező értelmű példaként hozta fel, hogy a két ország hírszerzése „szorosan együttműködik” az al-Kaida jelentette fenyegetések elhárításában a Mexikói-öböl térségében.

Carter kiállt az Egyesült Államokban kémkedésért elítélt öt kubai szabadon engedése mellett is – a férfiak a Kubában terrorakciókra készülő emigránsokról gyűjtöttek adatokat, nem az USA ellen dolgoztak.

A Nobel-békedíjas Carter az egyetlen amerikai elnök, aki valaha is a kommunista szigetországba látogatott, még ha mandátumának letelte után is.

Először 2002-ben járt ott – Fidel Castro akkori elnökkel találkozott – , és egyebek között elítélte a Kubával szemben a hatvanas évek elejétől érvényben lévő amerikai embargót, a kommunista kormányt pedig demokráciára és az emberi jogok tiszteletben tartására szólította fel. Ezt nem rótták fel neki, s a kubai párt lapja, a Granma „kiváló vendégként” üdvözölte.

CHAVEZ: FEJEZZÉK BE A LÍBIAI TÖMEGGYILKOSSÁGOT!

„A nép tájékoztatása” érdekében kifejtett tevékenységéért újságírói kitüntetést kapott Hugo Chávez egy argentin újságíró-iskolától. A díj átvételekor a venezuelai elnök élesen bírálta az amerikai kormányzatot Líbia bombázásáért.

Több százan gyűltek össze a La Plata-i Egyetemen, hogy Hugo Chavez kitüntetését ünnepeljék. A venezuelai elnök itt volt joghallgató az 1970-es években. Chavez a díj átvételekor kijelentette: „Venezuela támogatja a burzsoázia és a birodalom médiadiktatúrájától független, dinamikus kommunikációt és népi tájékoztatást”, majd szokásához híven az Egyesült Államok vezetését bírálta.

„Obama több háborút vett át, és folytatta ezeket, és most egy újabb háborút indított el, amivel sárba tiporta a nemzetközi és a humanitárius törvényeket, és tovább folytatják ártatlan emberek ölését. Líbiában lakónegyedekre, kórházakra és városokra hullnak a bombák. Fejezzék be a tömeggyilkosságot és tartsák tiszteletben Líbia népét!” – mondta Chavez.

Április elején José María Aznar, korábbi spanyol miniszterelnök azt követelte a tőkés világtól, hogy indítson háborút Kuba ellen. „Nem lehet egy dolgot csinálni Líbiában, és az ellenkezőjét Kubában”, tekintettel arra, hogy „a szabadság értékei univerzálisak”. Carter korábbi amerikai elnök nem hivatalos látogatása Kubában, találkozója a kubai vezetéssel ugyanakkor azt jelzi, hogy az USA nem akar háborút Kuba ellen. Az sem kétséges azonban, hogy a kubai rendszert meg akarja változtatni. Obama az elmúlt időben éppen Brazíliát, Chilét és Salvadort igyekezett maga mellé állítani, és főleg leválasztani Kuba és Venezuela oldaláról.

Az igazi kérdés nem is az amerikaiak szándéka, az ismert. A kérdés, hogy Kuba merre fordul? Szocializmus, vagy valami más? Ne tagadjuk, ez a kérdés foglalkoztat mindenkit, aki a kubai eseményeket figyeli. Igen, mi Magyarországon átértük a tőkés rendszerváltást, és tudjuk, hogy amiket reformnak mondanak, abból könnyen lesz tőkés rendszerváltás. Április 16-19 között ülésezik a Kubai Kommunista Párt 6. kongresszusa, amely várhatóan választ ad sok kérdésre.

Raul Castro állam- és kormányfő, aki három éve vette át e tisztségeket testvérétől, Fidel Castro pártfőtitkártól, még tavaly novemberben „A párt és a forradalom gazdasági és szociális politikájának irányelvei” címmel 32 oldalas dokumentumot terjesztett a kubai gazdaság megreformálására. Ez adta meg a kongresszus előkészítésének irányát. Raul Castro szavai szerint: „A 6. kongresszus a gazdaság problémáinak megoldására és a kubai gazdasági modell aktualizálásával kapcsolatos alapvető döntésekre fog koncentrálni.

A kongresszusi előterjesztés világosan kimondja: „A mai gazdaságpolitikának meg kell felelnie annak az elvnek, hogy csak a szocializmus képes legyőzni a nehézségeket és megőrizni a forradalom vívmányait.”

Ehhez szorosan kapcsolódik még egy lényegi megállapítás: „a gazdasági modell aktualizálása a tervgazdálkodásra épül, és nem a piacra”.

E határozott kijelentésekre annál inkább szükség volt, mivel Fidel Castro 2010. szeptemberében egy amerikai lapnak adott interjújában arról beszélt, hogy a kubai modell már nem alkalmazható. Eleinte nem volt egészen világos, hogy csak a gazdaságról beszél-e, vagy az egész kubai szocializmus modelljéről.

A VÁLASZOK KONGRESSZUSA

A „szocialista állami vállalat” a gazdaság alapvető szervezési formája – olvashatjuk. Az anyag tervezi a „gazdaság feletti állami ellenőrzés új módszereinek” bevezetését. A vállalatok pénzügyeibe, napi tevékenységébe az állam ezentúl nem avatkozhat bele, az ellenőrzés gazdasági eszközökkel valósul majd meg. A vállalatok szabadságot kapnak az árak meghatározásában. Az irányelvek szerint újra kell gondolni az árrendszert, s olyan árrendszert kell kialakítani, amely „helyesen veszi figyelembe a gazdasági tényeket, amely ösztönzi a hatékonyságot, az export növelését, az import helyettesítését”.

És olvasható egy nagyon érdekes tétel: „az állami vállalatok dolgozóinak fizetése a vállalatok teljesítményétől függ”. A kongresszusi anyag azt is kimondja, hogy a fizetéseknek a munkatermelékenység növelésére kell irányulniuk, megszüntetve az egyenlősít. A kongresszus előkészítése során a pártvezetés hitet tett amellett, hogy „meg kell őrizni a forradalom olyan vívmányait, mint az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz, kultúrához, a sporthoz való hozzájutás”.

Nem folytatjuk a részletekkel. Akit érdekel, mindezt elolvashatja a Kubai KP honlapján. (<http://www.pcc.cu>)

A magunk részéről szögezzük le: a kongresszus eddig megismert anyagainak válaszai megnyugtatóak. Ez azonban csak a gazdaság és a szociális viszonyok területe. Tapasztalatból tudjuk, hogy minden a politikai tényezőktől, a párttól, a pártvezetés elhatározottságától,

marxista-leninista következetességétől, osztályharcos erejétől függ.

A mostani kongresszus mindenképpen egy új nemzedék kongresszusa. A legutóbbi kongresszus óta 14 év telt el. Felnőtt egy olyan vezetői nemzedék, amely már nem vett részt az 1959-es forradalomban. Sőt, a tagság egy része számára már az 1990-es évek elejének rendkívüli körülményei is csak történelmi emlékként élnek.

A jelenlegi Politikai Bizottság legfiatalabb tagja is 51 éves, többségük jóval idősebb. Mintegy 1000 küldöttet választottak meg a kongresszusra, s a helyi szervek nem kevesebb, mint 1280 főt jelöltek az új Központi Bizottságba.

A választék nagy, de a választás felelőssége óriási!

A Kubai KP vezetői több ízben hangsúlyozták, hogy a párt vezető szerepe nem szűnik meg. Gyakran idézik Fidel Castro korábbi kijelentését: „A párt csak a nép által és csak a népért létezik!”

Kuba egyik legfőbb szövetségese, Chávez venezuelai elnök várhatóan ott lesz a kongresszuson, jelezve, hogy a két ország sorsa sok tekintetben összefonódott.

A kubai párt 6. kongresszusára azonban nem hívtak meg külföldi pártokat, pedig bizonyára tanulságos lett volna. Európában és Magyarországon is nemzedékek nőttek fel úgy, hogy szolidaritást vállaltak Kubával. A kapitalizmus ellen nehéz körülmények között küzdő pártok számára a kubai forradalom mindig reményt és biztatást jelentett, és ezt várják a jövőben is. ■

A LÍBIAI „BÉKETEREMTÉS” ÁLDOZATAI

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspárt.hu;

A Munkáspárt tagjai részére személyesen: minden pénteken 11-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 414.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.